

NOWY TESTAMENT

— Pana naszego —

Jezusa Chrystusa



Przekład Księdza Jakuba Wujka z 1599 roku

Wydanie zmodernizowane

Warszawa 2025

ZapomnianaBiblia.pl

NOWY TESTAMENT

Pana naszego Jezusa Chrystusa



Przekład Księdza Jakuba Wujka z 1599 roku

Wydanie zmodernizowane



Próbka świąteczna

Ewangelia według świętego Łukasza, rozdziały 1–2

Historia Bożego Narodzenia

*Zwiastowanie · Magnificat · Narodzenie Pańskie · Pasterze ·
Symeon i Anna*



Warszawa 2025

ZapomnianaBiblia.pl

Spis treści

1. [Okładka](#)
2. [Strona tytułowa](#)
3. [Ewangelia według świętego Łukasza](#)
 1. [Rozdział 1 — Zwiastowanie i Magnificat](#)
 2. [Rozdział 2 — Narodzenie Pańskie](#)
4. [Pełna wersja na ZapomnianaBiblia.pl](#)

Ewangelia według świętego Łukasza

SUMMA EWANGELII ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Ewangelia świętego Łukasza na pięć części może być rozdzielona. Pierwsza część opisuje dzieciństwo tak Jana Chrzciciela, marszałka Chrystusowego, jako i samego Chrystusa Pana, w rozdziale pierwszym i drugim. Wtóra ma przygotowanie, które było przed okazaniem Pana Chrystusowym, w rozdziale trzecim i na początku czwartego. Trzecia okazanie jego z nauką i z cudami najwięcej w Galilei, od ostatniej części rozdziału czwartego aż do siedemnastego. Czwarta na przyjęście Pańskie na mękę do judzkiej ziemi: od rozdziału siedemnastego aż do połowice rozdziału dziewiętnastego. Piąta zawiera on tydzień święty męki jego: od połowice rozdziału dziewiętnastego aż do końca ksiąg.

Łukasz święty, jako Hieronim pisze, był uczeń i naśladowca Pawła świętego i towarzyszył we wszystkich drogach jego. Co się też pokazuje z Dziejów Apostolskich, kiedy Łukasz, opisując drogi Pawła świętego, tak pospolicie mówi: Przyszliśmy do miasta Filipowa i zamieszkaliśmy tam. A to czyni, dając znać, że wszędzie był z Pawłem.

O nim i o jego Ewangelii Hieronim święty rozumie one Pawłowe słowa: Pośleliśmy z nim brata, który chwałę ma w

Ewangelii. Gdzie i to przydaje, że niektórzy mniemają, iż ilekroć Paweł w listach swoich mówi: Według Ewangelii mojej, że to rozumie o księgach Łukasza świętego. A tak Łukasz święty nauczył się Ewangelii nie tylko od Apostoła Pawła (który nie był z Chrystusem w ciele obcującym), ale i od innych Apostołów, czego i sam Łukasz nie przepomniął na początku Dziejów Apostolskich. A tak Ewangelię tak napisał, jako słyszał, ale Dzieje Apostolskie złożył, jako widział.

Rozdział 1

*Elżbieta począwszy Jana, od Panny Maryj z Ducha świętego
brzemiennej nawiedzona, urodziła syna Zacharyaszowi przedtem
niememu, a potem prorokującemu.*

- ¹ Ponieważ wiele ich się kusiło, żeby spisali porządną historią o rzeczach, które się w nas wypełniły;
- ² Jako nam podali, którzy się im od początku sami przypatrowali, i byli sługami mowy:
- ³ Zdało się i mnie, którym z początku pilnie wszystkiego dochodził, porządnie tobie, cny Theophile! wypisać.
- ⁴ Abyś poznał prawdę słów tych, których cię nauczono.
- ⁵ Był za dni Heroda, króla Żydowskiej ziemie, kapłan niektóry imieniem Zacharyasz, z porządku Abiasza, a żona jego z córek

Aaronowych, a imię jej Elżbieta.

⁶ A byli oboje sprawiedliwymi przed Bogiem, chodząc we wszystkich przykazaniach i usprawiedliwieniach Pańskich bez przygany.

⁷ A nie mieli syna, przeto iż Elżbieta była niepłodną, a byli oboje podeszłymi we dniach swoich.

⁸ A stało się, gdy odprawował urząd kapłański w rzędzie porządku swego przed Bogiem,

⁹ Według zwyczaju urzędu kapłaństwa losem padło, że miał kadzić, wszedłszy do kościoła Pańskiego:

¹⁰ A wszystko mnóstwo ludu było zewnątrz, modląc się godziny kadzenia.

¹¹ I ukazał mu się Anioł Pański, stojąc po prawej stronie ołtarza kadzenia.

¹² I zatrwożył się Zacharyasz, ujrawszy, i przypadła nań bojaźń.

¹³ I rzekł do niego Anioł: Nie bój się, Zacharyaszu! bo jest wysłuchana prośba twoja, a żona twa Elżbieta urodzi tobie syna, i nazowiesz imię jego Jan.

14 A ty będziesz miał wesele i radość, i wiele ich będą się radować z narodzenia jego.

15 Albowiem będzie wielki przed Panem: i wina i sycery pić nie będzie, i będzie napełnion Duchem Świętym jeszcze z żywota matki swój,

16 A nawróci wiele synów Izraelskich ku Panu, Bogu ich.

17 A on uprzedzi przed nim w duchu i mocy Eliaszowej, aby obrócił serca ojców ku synom, a niedowiarki ku roztropności sprawiedliwych, iżby zgotował Panu lud doskonały.

18 I rzekł Zacharyasz do Anioła: Zkąd to poznam? bom jest stary, i żona moja podeszła w dniach swych.

19 A odpowiedziawszy Anioł, rzekł mu: Jam jest Gabryel, który stoję przed Bogiem, a jestem posłan, abych mówił do ciebie, a to dobre poselstwo tobie odniósł.

20 A oto będziesz milczącym, ani będziesz mógł mówić aż do dnia, którego się to stanie: dlatego, żeś nie uwierzył słowom moim, które się wypełnią czasu swego.

21 A lud oczekiwał Zacharyasza, i dziwowali się, że on omieszkał w kościele.

22 A gdy wyszedł, nie mógł do nich mówić, i poznali, że widzenia widział w kościele. A on skiwał na nie, i został niemym.

23 I stało się, gdy się wypełniły dni urzędu jego, odszedł do domu swego.

24 A po onych dniach poczęła Elżbieta, żona jego, i tała się przez pięć miesięcy, mówiąc:

25 Iż mi tak Pan uczynił we dni, w które pojrzał, aby odjął moje urąganie między ludźmi

26 A miesiąca szóstego posłan jest Anioł Gabryel od Boga do miasta Galilejskiego, któremu imię Nazareth,

27 Do panny poślubionój mężowi, któremu było Józeph, z domu Dawidowego: a imię panny Marya.

28 I wszedłszy Anioł do niej, rzekł: Bądź pozdrowiona łaski pełna, Pan z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami.

29 Która gdy usłyszała, zatrwożyła się na mowę jego, i myślała, jakieby to było pozdrowienie.

30 I rzekł jój Anioł: Nie bój się, Maryo! albowiem znalazłaś łaskę u Boga.

³¹ Oto poczniesz w żywocie i porodzisz syna, a nazowiesz imię jego Jezus.

³² Ten będzie wielki, a będzie zwan Synem Najwyższego: i da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego,

³³ I będzie królował w domu Jakóbowym na wieki, a królestwa jego nie będzie końca.

³⁴ A Marya rzekła do Anioła: Jakóż się to stanie, gdyż męża nie znam?

³⁵ A Anioł odpowiedziawszy, rzekł jój: Duch Święty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zaćmi tobie. Przetóż i co się z ciebie narodzi święte, będzie nazwano Synem Bożym.

³⁶ A oto Elżbieta, krewna twoja, i ona poczęła syna w starości swój, a ten miesiąc szósty jest onój, którą zowią niepłodną.

³⁷ Bo u Boga nie będzie żadne słowo niepodobne.

³⁸ I rzekła Marya: Oto służebnica Pańska, niechaj mi się stanie według słowa twego. I odszedł od niej Anioł.

³⁹ A powstawszy Marya w onych dniach, poszła na górę z kwapieniem do miasta Judzkiego.

⁴⁰ I weszła w dom Zacharyaszów i pozdrowiła Elżbietę.

⁴¹ I stało się, skoro słyszała Elżbieta pozdrowienie Maryi, skoczyło dzieciątko w żywocie jéj, i napełniona jest Ducha Świętego Elżbieta.

⁴² I zawołała głosem wielkim i rzekła: Błogosławionaś ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota twego.

⁴³ A skądże mnie to, że przyszła matka Pana mego do mnie?

⁴⁴ Albowiem oto, jako stał się głos pozdrowienia twego w uszach moich, skoczyło od radości dzieciątko w żywocie moim.

⁴⁵ A błogosławionaś, któraś uwierzyła; albowiem spełni się to, coć jest powiedziano od Pana.

⁴⁶ I rzekła Marya: Wielbij, duszo moja, Pana,

⁴⁷ I rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

⁴⁸ Iż wejrzał na niskość służebnice swojej; albowiem oto odtąd błogosławioną mię zwać będą wszystkie narody.

⁴⁹ Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który możny jest, i święte imię jego.

⁵⁰ A miłosierdzie jego od narodu do narodów, bojącym się jego.

51 Uczynił moc ramieniem swoim, rozproszył pyszne myśli serca ich.

52 Złożył mocarze z stolice, a podwyższył niskie.

53 Łaknące napełnił dobrami, a bogacze z niczem puścił.

54 Przyjął Izraela, sługę swego, wspomniawszy na miłosierdzie swoje.

55 Jako mówił do ojców naszych, Abrahamowi i nasieniu jego na wieki.

56 I mieszkała z nią Marya jakoby trzy miesiące, i wróciła się do domu swego.

57 A Elżbiecie wypełnił się czas porodu, i porodziła syna.

58 I usłyszeli sąsiedzi i krewni jej, iż uwielbił Pan miłosierdzie swe z nią, i radowali się z nią.

59 A gdy było dnia ósmego, przyszli obrzezować dzieciątko i nazywali go imieniem ojca jego Zacharyaszem.

60 A odpowiadawszy matka jego, rzekła: Nie tak, ale nazwan będzie Janem.

61 I mówili do niej: Iż żadnego nie masz w narodzie twym, coby go zwano tem imieniem.

⁶² I dawali znać ojcu jego, jakoby go chciał nazwać.

⁶³ A zadawszy tabliczki, napisał mówiąc: Jan jest imię jego. I dziwowali się wszyscy.

⁶⁴ A wnet się otworzyły usta jego i język jego, i mówił, błogosławiąc Boga.

⁶⁵ I padł strach na wszystkie sąsiady ich: i po wszystkich górach Żydowskiej ziemie rozsławione są wszystkie te słowa.

⁶⁶ A wszyscy, którzy słyszeli, kładli do serca swego, mówiąc: Co myślisz za dziecko to będzie? albowiem była z nim ręka Pańska.

⁶⁷ A Zacharyasz, ojciec jego, napełnion jest Duchą Świętego, i prorokował, mówiąc:

⁶⁸ Błogosławiony Pan, Bóg Izraelski, iż nawiedził i uczynił odkupienie ludu swego.

⁶⁹ I podniósł róg zbawienia nam, w domu Dawida, sługe swego.

⁷⁰ Jako mówił przez usta świętych, którzy od wieku są, proroków swoich.

⁷¹ Wybawienie od nieprzyjaciół naszych, i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą.

⁷² Aby uczynił miłosierdzie z ojcy naszymi i wspamiętał na testament swój święty,

⁷³ Przysięgę, którą przysiągł Abrahamowi, ojcu naszemu,

⁷⁴ Że nam dać miał, iżbyśmy, wybawieni z ręki nieprzyjaciół naszych, bez bojaźni mu służyli,

⁷⁵ W świętobliwości i w sprawiedliwości przed nim, po wszystkie dni nasze.

⁷⁶ A ty dzieciątko! prorokiem Najwyższego będziesz nazwane; bo uprzedzisz przed oblicznością Pańską, abyś gotował drogi jego.

⁷⁷ Iżbyś dał naukę zbawienia ludowi jego, na odpuszczenie grzechów ich.

⁷⁸ Dla wnętrzości miłosierdzia Boga naszego, przez które nawiedził nas Wschód z wysokości,

⁷⁹ Aby zaświecił tym, którzy w ciemności i w cieniu śmierci siedzą, ku wyprostowaniu nóg naszych na drogę pokoju.

⁸⁰ A dzieciątko rośło i umacniało się duchem, i było na pustyniach aż do dnia okazania swego przed Izraelem.

Rozdział 2

*Pan Chrystus w Bethlehem narodzon, od pasterzów nawiedzon,
ósmego dnia obrzezan, w kościele ofiarowan, od Symeona i Anny
poznany, i dwanaście roku od rodziców stracony, w kościele nalezion.*

¹ I stało się w one dni, wyszedł dekret od Cesarza Augusta, aby popisano wszystkich świat.

² Ten popis pierwszy stał się od starosty Syryjskiego Cyryna.

³ I szli wszyscy, aby się popisali, każdy do miasta swego.

⁴ Szedł też i Józef od Galilei, z miasta Nazareth, do Żydowskiej ziemi, do miasta Dawidowego, które zowią Bethlehem, przeto, iż był z domu i pokolenia Dawidowego,

⁵ Aby był popisany z Maryą, poślubioną sobie małżonką brzemienną.

⁶ I stało się, gdy tam byli, wypełniły się dni, aby porodziła.

⁷ I porodziła syna swojego pierworodnego, a uwinęła go w pieluszki i położyła go w żłobie, iż miejsca im nie było w gospodzie.

⁸ A byli pasterze w tejże krainie czujący i strzegący nocne straże nad trzodą swoją.

⁹ A oto Anioł Pański stanął podług nich, a jasność Boża zewsząd je oświeciła, i zlekli się wielką bojaźnią.

10 I rzekł im Anioł: Nie bójcie się; bo oto opowiadam wam wesele wielkie, które będzie wszystkiemu ludowi,

11 Iż się wam dziś narodził Zbawiciel, który jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowem.

12 A ten wam znak: Znajdziecie niemowlętko uwinione w pieluszki i położone w żłobie.

13 A natychmiast było z Aniołem mnóstwo wojska niebieskiego, chwalących Boga i mówiących:

14 Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej wolej.

15 I stało się, gdy odeszli Aniołowie od nich do nieba, pasterze mówili jeden do drugiego: Pójdźmy aż do Bethlehem a oglądajmy to słowo, które się stało, które nam Pan pokazał.

16 I przyszli, kwapiąc się i znaleźli Maryą i Józepha i niemowlętko położone we żłobie.

17 A ujrzawszy, poznali słowo, które im było powiedziano o dzieciątku tem.

18 A wszyscy, którzy słyszeli, dziwowali się temu, i co do nich pasterze mówili.

¹⁹ Lecz Marya te wszystkie słowa zachowywała, stósując w sercu swoim.

²⁰ I wrócili się pasterze, wysławiając i chwając Boga ze wszystkiego, co słyszeli i widzieli, jako im powiadano jest.

²¹ A gdy się spełniło ósm dni, iżby obrzezano dzieciątko, nazwano jest imię jego Jezus, które było nazwano od Anioła, pierwój niżli się w żywocie poczęło.

²² A gdy się wypełniły dni oczyszczenia jój według zakonu Mojżeszowego, przynieśli go do Jeruzalem, aby go stawili Panu,

²³ Jako napisano jest w zakonie Pańskim: Że wszelki mężczyzna otwierający żywot, świętym Panu nazwany będzie.

²⁴ A iżby oddali ofiarę, wedle tego, co jest powiedziano w zakonie Pańskim, parę synogarlic, albo dwoje gołąbiąt.

²⁵ A oto był człowiek w Jeruzalem, któremu imię Symeon, a ten człowiek sprawiedliwy i bogobójny, oczekiwający pociechy Izraelskiej, a Duch Święty był w nim.

²⁶ I odpowiedź był wziął od Ducha Świętego, że nie miał oglądać śmierci, ażby pierwój oglądał Chrystusa Pańskiego.

27 I przyszedł w duchu do kościoła: a gdy wwodzili dzieciątko Jezusa rodzicy jego, aby za nie uczynili wedle zwyczaju zakonnego,

28 On téż wziął je na ręce swoje i błogosławił Boga i mówił:

29 Teraz puszczasz sługę twego, Panie! w pokoju według słowa twego,

30 Gdyż oczy moje oglądały zbawienie twoje.

31 Któryś zgotował przed oblicznością wszystkich narodów:

32 Światłość na objawienie poganów i chwałę ludu twego Izraelskiego.

33 A ojciec jego i matka dziwowali się temu, co o nim mówiono.

34 I błogosławił im Symeon i rzekł do Maryi, matki jego: Oto ten położon jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu i na znak, któremu sprzeciwiać się będą.

35 I duszę twą własną przeniknie miecz, aby myśli z wielu serc były objawione.

36 I była Anna prorokini, córka Phanuelowa, z pokolenia Aser, ta była bardzo podeszła w latach, a siedm lat żyła z mężem swym od panieństwa swego.

³⁷ A ta była wdową aż do lat ośmdziesiąt i czterech, która nie odchadzała z kościoła, postami i modlitwami służąc we dnie i w nocy.

³⁸ Ta też onéjże godziny nadszedłszy, wyznawała Panu i powiadała o nim wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia Izraelskiego.

³⁹ A gdy wykonali wszystko według zakonu Pańskiego, wrócili się do Galilei, do Nazareth, miasta swego.

⁴⁰ A dziecię rośło i umacniało się pełne mądrości, a łaska Boża była w niem.

⁴¹ A rodzicy jego chodzili na każdy rok do Jeruzalem na dzień uroczysty Paschy.

⁴² A gdy już był we dwunaście leciech, gdy oni wstąpili do Jeruzalem wedle zwyczaju dnia świętego;

⁴³ A skończywszy dni, gdy się wracali, zostało dziecię Jezus w Jeruzalem, a nie obaczyli rodzicy jego.

⁴⁴ A mniemając, że on był w towarzystwie, uszli dzień drogi i szukali go między krewnymi i znajomymi.

⁴⁵ A nie nalazłszy, wrócili się do Jeruzalem, szukając go,

⁴⁶ I stało się po trzech dniach, naleźli go w kościele siedzącego w pośrodku Doktorów, a on ich słucha i pyta ich.

⁴⁷ A zdumiewali się wszyscy, którzy go słuchali, rozumowi i odpowiedziom jego.

⁴⁸ A ujrzawszy zdziwili się. I rzekła do niego matka jego: Synu! cóżeś nam tak uczynił? oto ojciec twój i ja żałośni szukaliśmy cię.

⁴⁹ I rzekł do nich: Cóż jest, żeście mię szukali? Nie wiedzieliście, iż w tych rzeczach, które są Ojca mego, potrzeba żebym był?

⁵⁰ A oni nie zrozumieli słowa, które im mówił.

⁵¹ I zstąpił z nimi i przyszedł do Nazareth, a był im poddany. A matka jego wszystkie te słowa zachowała w sercu swem.

⁵² A Jezus się pomnażał w mądrości, w leciech i w łasce u Boga i u ludzi.



Wesołych Świąt!



Właśnie przeczytałeś historię Bożego
Narodzenia w przekładzie Księdza Jakuba
Wujka — tekst, który przez **367 lat**
rozbrzmiewał w polskich kościołach i domach.

**„Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi
pokój ludziom dobrej wolej.”**

Pełna wersja zawiera:

-  **27 ksiąg** Nowego Testamentu
-  Wszystkie **4 Ewangelie** w pełnej wersji
-  **21 Listów Apostolskich**
-  **Apokalipsę świętego Jana**
-  **Introdukcje** ks. Wujka do każdej księgi
-  **Audiobook** — ponad 20 godzin nagrania

E-Book: 24,90 zł

Audiobook:

49,90 zł

Komplet: 64,90

zł



ZapomnianaBiblia.pl

*Niech słowa, które kształtowały polszczyznę przez
wieki, towarzyszą Ci przez cały rok.*



Ta próbka zawiera 2 z 24 rozdziałów Ewangelii
według świętego Łukasza.